

ПРОТОКОЛ

№ 235

гр. Пазарджик, 27.04.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и седми април през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Красимир Г. Ненчев

Членове: Албена Г. Палова
Ани Харизанова

при участието на секретаря Петя Кр. Борисова
и прокурора С. Д. П.

Сложи за разглеждане докладваното от Албена Г. Палова Въззивно
гражданско дело № 20235200500223 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 09:45 часа се явиха:

Не се явява жалбоподателя А. Н., нередовно призован, днес изтича
едноседмичния срок за призоваване.

От адв.С. М., пълномощник на жалбоподателя, е постъпила писмена
молба, с която моли да се даде ход на делото и изрично заявяван, че не
възразява по нередовното призоваване на жалбоподателя. Моли да бъде
отменено решението на РС. Исковата претенция да бъде уважена в пълен
размер и да му бъде присъдено възнаграждение по реда на чл.38 ал.2 от
Закона за адвокатурата.

За окръжна прокуратура - Пазарджик се явява прокурор С. П..

Прокурор П.: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че няма процесуална пречка по даване хода на делото,
затова

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО

С Решение № 58 от 21.02.2023г., постановено по гражданско дело № 921 по описа на Районен съд В. за 2022г., съдът е осъдил Прокуратура на Република България да заплати на А. А. Н. с ЕГН *****, с адрес: гр. В., ул. „**“ № 14, сумата 3500 /три хиляди и петстотин/ лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди от нарушаване правото за разглеждане на следствено дело в разумен срок, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 04.10.2022 г. до окончателното изплащане, както и деловодни разноски, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, в размер на 1,40 лева.

ОСЪДИЛ е Прокуратура на Република България да заплати на адв. С. Й. М. от АК-Пазарджик, с личен № ****, сумата от 371,22 лева - деловодни разноски, представляващи адвокатско възнаграждение.

Срещу постановеното решение в законния срок е постъпила въззивна жалба от А. А. Н., чрез пълномощникът му адв.М.. Твърди се, че за да постанови своето Решение Районният съд правилно бил приел констатирал, че е налице нарушение на правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок съгласно чл. 6, § 1 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи, съставена в Рим на 4 ноември 1950 г. - наричана за краткост ЕКЗПЧОС. Съдът също така правилно и съобразно трайно установената съдебна практика бил приел, че подлежат на обезщетение обичайните вреди и е обезщетил такива през призмата на неговото възприятие за справедливост по смисъла на чл. 52 от ЗЗД, като счита, че именно те не били определени в справедлив размер, както не е приета извън обичайната вреда причинен заради премахването на простатната жлеза.

На първо място счита, че е в случая А. Н. е сезирал Прокуратура на Р България със жалба, с искане за извършване на проверка за престъпление по смисъла на чл. 134 от НК, за да се установи каква телесна повреда средна или тежка му е причинена поради немарливо изпълнение или друга правно - регламентирана дейност. Твърди ,че давността за извършване на разследване на престъпление по тази материална норма е 5 години по аргумента на чл. 80, ал.1 т.4 от НК, като същевременно чрез изпълнената процедура по Глава трета „а“ от ЗСВ при извършената обстойна проверка от ИВСС завършила с Констативен протокол изх. № РС- 22-100 от 30.03.2022г., по един несъмнен и безспорен начин било установено, че е допуснато забавяне поради

бездействие на наказателното производство с обща продължителност от 3 години, 5 месеца и 22 дни. Тоест в процесния случай, било видно, че през по-голямата част от определената от законодателя давност за разследване на престъпление не се е работило по делото, като счита това обстоятелство да бъде прието като такова от извънреден характер. Именно и поради бездействието на органите да работят през по-голямата част от срока на досъдебното производство се стига до крайния резултат - прекратяване на производството. По този начин била възпрепятствана възможността да се установи каква телесна повреда е нанесена на доверителя му - средна или тежка предвид на поставената му диагноза Злокачествено новообразувание на простатата и последващото и оперативно отстраняване. В случая чрез отстраняването на простатата на доверителя му е причинена и детеродна неспособност, която несъмнено е вреда над обичайно приетата. В случая и поради изтеклата давност на наказателното производство била изтекла и общата предвидена от гражданския закон, която в случая съвпада с наказателната — 5 години по аргумента на чл. 110 от ЗЗД и така е възпрепятствана и възможността на Н. за иск по чл. 45 от ЗЗД срещу причинителя на вредата. Във връзка с горното било и цитираното в обжалваното съдебно Решение, друго такова с № 6 от 11.02.2022г., на ВКС по гр.д. 1555/2021г., IV го, ГК на ВКС, което в първоинстанционното Решение е тълкуване неправилно. Счита, че правилният му прочит е обратния, тъй като развитието /по-скоро неразвитието/ на наказателното производство, което не преминало в неговата съдебна фаза поради бездействието на разследването следвало да се приеме като спор за граждански права по смисъла на ЕКЗПЧОС. Това било така и заради аргумента и на чл. 300 от ГПК, според който присъдата на наказателния съд е задължителна за гражданския, като в случая няма такава поради бездействието на разследването.

На последно място, счита и определения размер на обезщетението като несправедлив съобразен и икономическия стандарт на живот на гражданите, като дори същият е в размер по-малък от едно месечно възнаграждение на ангажираните с разследването магистрати, като по този начин се нарушава и принципа за пропорционалност при репатриране на вреди. Като база за паричния еквивалент на причинената неимуществена вреда служи още и икономическия растеж, стандартът на живот и средностатистическите показатели за доходите и покупателните възможности в страната към датата

на деликта, които трябва да бъдат съпоставени и с тези към днешна дата, като е налице несъмнено е завишение на всички тези показатели.

Искането е да се отмени решението на РС и се постанови ново, с което да се увеличи размера на присъденото обезщетение до търсения с петитум на исковата молба размер или увеличи присъденото такова до истински справедливо обезщетение.

Претендират се разноски адвокатско възнаграждение по чл.38 ал.2 от Закона за адвокатурата.

Ва законния срок не е постъпил отговор от Прокуратурата на Р България.

Във въззивната жалба не сочат доказателства. Не се правят доказателствени искания.

Прокурор П.: - Считам жалбата за допустима доколкото изхожда от лице с позитивна правна легитимация. Нямам доказателствени искания. Няма да представям доказателства.

Съдът счете делото за изяснено, затова

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

Прокурор П.: Считам обжалваното решение за правилно и законосъобразно, поради което моля да го потвърдите и предлагам да оставите без уважение така депозираната жалба.

Съдът счете делото за изяснено от фактическа страна, затова

О П Р Е Д Е Л И:

ОБЯВЯВА устните състезания за приключили.

ОБЯВИ, че ще се произнесе със съдебен акт в законния едномесечен срок до 27.05.2023г.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 09.53
часа.

Председател: _____

Секретар: _____